

mluvit o občanské společnosti, o komunitních aktivitách, komunitních nadacích. Některá občanská sdružení patřící do tohoto komunitního života se starala například o to, aby se některý kostel či kaplička na opuštěném místě úplně nezničil, tak alespoň opravili střechu či spravili dveře. Také na těchto místech pořádali kulturní akce, protože na mši nebo jinou formální duchovní akci by tam nikdo neměl potřebu přijít.

S tím také souvisí to, kdo by se měl například starat o hodiny na věži. Pokud většina lidí chodila v neděli do kostela, všichni se považovali za křesťany a bylo pro ně samozřejmé, že si sami budou opravovat dominantu města, kterou většina z nich využívá – svůj kostel, třeba i hodiny na věži. Už od doby Marie Terezie a Josefa II. je zvykem, že o hodiny na věži se stará radnice, protože hodiny na věži slouží všem, kteří kolem kostela chodí a potřebují vědět, kolik je hodin. V okamžiku, kdy do kostela chodí 60 lidí z 8 tisíc obyvatel, tak nemůžeme říct (a v evropských zemích to není zvykem říkat), že kostel je zbytečný a nemusíme se o něj starat a možná bychom ho mohli zbourat. Natož hodiny na věži, které jsou věc veřejná a slouží nezávisle na životním postoji jednotlivce. Prostě nám ukazují, kolik je teď hodin věřícím i nevěřícím. V habsburské monarchii se proto už před několika sty lety ustálilo pravidlo, že provoz hodin na věži financuje městská rada, protože hodiny slouží všem. Jestliže se zastupitelstvo města rozhodne, že nechce přispívat na opravu hodin na věži, bylo by dobré se zamyslet nad chápáním slova občanská odpovědnost a pojmu lokální společenství.

5) Pokračujete ve vydávání týdeníku Václav a zavedl jste i některé nové aktivity, např. Farní kavárnu v neděli po mši svaté, 9. února se dokonce promítal film Don Bosco. Teď koronavirus všechna setkávání zastavil. Snad se to poskočení karantény obnoví. Co chystáte jako první akci po uvolnění karantény?

Snažíme se samozřejmě rozvíjet různé aktivity, neboť pokud setkávání nemá vnitřní obsah, nic by si z nich neodnášeli, pak by nebyl důvod se setkávat. A proto se lidé odedávna setkávají při bohoslužbách, protože se navzájem posilují a povzbuzují, pomáhají si, prožívají každodenní život spolu ve světle myšlenek křesťanství, které Kristus přinesl – jak hovořil s apoštoly, s ostatními lidmi, s těmi, kteří byli u moci, s představiteli tehdy již zkosnatělé náboženské struktury, kteří se snažili nahradit chybějící osobní morálku pravidly. Čím větší společnost, tím se lidé stávají více anonymní, klesá odpovědnost za sebe a ostatní, ochota dělat něco, co nás přesahuje. Křesťané i nekřesťané mají různé spolky, díky nimž prožívají život společně, neboť člověk je stvořen pro život ve společnosti. Platí pravidlo: „Jak moc jsi ochoten do společnosti dát, tak moc můžeš od ní dostat.“ A právě tyto

aktivity nám pomáhají vytvořit si určitý hodnotový systém, žebříček, ze kterého lze vycházet.

Kromě pravidelných křesťanských svátků jsou i jiné různé příležitosti pro besedy, setkávání, tematické biblické kurzy a mnoho dalších. Také jsme dostali kulečnickový stůl, který už je nainstalovaný a podařilo se nám pro něj uzpůsobit místnost, kde se tato další aktivita může rozvíjet. A tak se těším, že přijdou další lidé, kteří ještě nenašli cestu přímo do kostela, ale s nimiž se můžeme sejt, můžeme si zahrát kulečnick, popovídat o tom, co nám dělá radost, co nás trápí, co bychom mohli ve svém okolí změnit. A to jsou mé velmi obecné plány. Snažím se je přizpůsobovat, jak přichází podněty a nápady z nejbližšího okolí.

A kromě toho mám poslání, které je trošku mimo farnost, a to je v křesťanském jazyce evangelizace či pastorační práce, s nimiž se setkávám v širším regionu – v Ústí, Teplicích, v Duchcově. Snažíme se vytvořit takové skupinky, jež se společně setkávají, navzájem se povzbuzují, upevňují své postoje, dávají podněty pro svůj život.

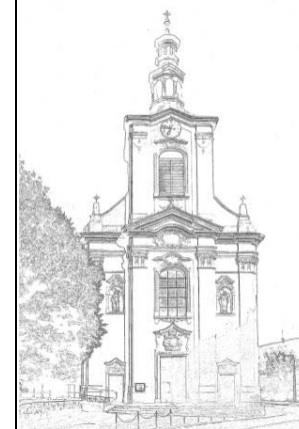
Don Bosco byl jedním z těch lidí, kteří v 19. století velmi ovlivnili pohled na výchovu a pedagogiku, i když tehdy ještě pojem pedagogika nebyl tak přesně formulován. Přinesl mnoho podnětů a postřehů ve výchově, které jsou i dnes velmi přínosné pro rodiče, pro mladé, kteří se starají o nějakou skupinu, skauty...Všechno tohle je inspirace a já se těším, že i v téhle oblasti práce s romskou komunitou se posuneme zase dál, tak jako během mého působení v Teplicích. Když jsem odcházel, tak Salesiánské středisko přebíralo cenu Gipsy Spirit v Praze z rukou Michala Kocába. Byla to významná a příjemná událost pro středisko, mnoho lidí se tam schází, protože vidí, co vše lze dělat, stačí jen začít.

6) Co byste lidem v současné situaci poradil? Jak přečkat toto kritické období?

Každé období je nějak kritické či přínosné. Něco nám bere, něco nám dává. Záleží na tom, jak jsme připraveni a nastaveni na to příslušné období. Někdo nemůže žít v tichu, jiný zase nemůže žít v hluku. Je to příležitost k tomu přecházet si nějakou knihu, na niž bychom si jindy neudělali čas, dozvědět se něco, co může být přínosné pro nás, a nejen pro nás. V dnešní době získat informace je spíše otázka toho, které odmítnout, než kde je získat. Pokud je někomu smutno, může zavolat své rodině, známému. Tuto možnost lidé po celá staletí neměli. V dnešní době je vzácné, že by někdo nebyl ve spojení s někým. Pravdou však je, že mnoho lidí se nyní cítí osamoceno, třeba i uprostřed města. Je velmi důležité myslet na tyto lidi, aby se necítili opuštěni a sami. Zastavit se na chodbě se sousedem, zeptat se zda mu něco nechybí. I to je příležitost jak pomoci sobě i druhému člověku.

Václav č. 27 (2020)

5. 7. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

*Slavnost sv. Cyrila a
Metoděje*

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE

LOVOSICE

Kostel sv. Václava

Ne 9:30
Út 17:30
St, Čt 8:00
Pá 16:30

Modlitební skupina

Út 16:30

Okolní kostely vždy v 8:00

1. ne v měsíci **Během**
2. ne v měsíci **letních**
3. ne v měsíci **prázdnin**
4. ne v měsíci **na venkově**
5. ne v měsíci **mše sv.**
nebudou.

DD Milešov

Pá v 9:30

Farní kavárna je na faře každou neděli po mši svaté.

- Vzhledem k potřebám sloužit věřícím o prázdninách jinak než během roku, budou nedělní mše sv. během letních prázdnin pouze v 9:30 v kostele sv. Václava Lovosicích. **Během letních prázdnin ranní mše v 8h na vesnicích nebudou.**
- **Pouť na Klimentku u Brozan** (Klimentek Hostenice) bude 6. 7. 20 v 10:30 hlavní celebrant je opat kanonie premonstrátů na Strahově P. Daniel Peter Janáček.
- **Mše sv. v úterý 7.7.20 bude v 16:30** modlitební skupina bude následovat po mši sv.

Na žádost některých farníků uveřejňujeme článek, který vyšel na Internetové stránce Lovosické radnice.

V Lovosicích je novým duchovním Ladislav Nádvorník

V srpnu minulého roku se Lovosice rozloučily s otcem Romanem Depou, který se vrátil do rodného Polska. Od 1. září 2019 je administrátorem exc. v Lovosicích Józef Szeliga a výpomocným duchovním Mgr. Ing. Ladislav Nádvorník, SDB.

1) Otče Ladislave, představte se prosím našim čtenářům
Narodil jsem se na vesnici ve východních Čechách, po základní škole jsem se vyučil elektrikářem, poté jsem si udělal maturitní nástavbu. Po maturitě jsem vystudoval strojní fakultu VUT v Brně. Na začátku vysokoškolského studia (1983) jsem se seznámil s partou mladých lidí z našeho kraje, z Poličky, a začali jsme spolu jezdit na různé akce (první akce byl folkový festival ve Svojsčicích) a přes ně jsem se seznámil s Karlem Herbstem, salesiánem a současným biskupem pražským. Posléze jsem začal jezdit s partou kluků školního věku na prázdniny (tehdy ilegální, ale nebáli jsme se: i na to jsme byli připravováni.). Kromě toho, že jsme se starali o ty kluky o prázdninách, tak jsme měli i dobrou formaci, duchovní, i trochu praktickou pro svůj osobní život. A to trvalo asi 5 let.

Poté na konci studia na vysoké jsem byl v kontaktu s dalším salesiánem Petrem Baranem, a nějak to přirozeně přerostlo v úvahu, co dál po vysoké. A v roce 1988 jsem začal, tehdy ještě tajně, noviciát, ten jsem přerušil nástupem na vojnu. Od září 1989 jsem v noviciátu pokračoval a po revoluci jsem v září 1990 nastoupil na teologickou fakultu UK v Praze a dalších 5 let jsem studoval teologii. Ke konci studia jsem vedl rozhovor s tehdejší salesiánským provinciálem, kam směřovat své působení. Já jsem si přál pracovat s lidmi z ulice (drogově závislí...). To nebylo tehdy reálné, tak jsem se dostal do Teplic. Ve spolupráci s místními lidmi jsme hledali vhodný objekt k působení. Pomohl nám jeden teplický radní.

V roce 1999 jsme otevřeli Salesiánské středisko mládeže v Proseticích pro děti z toho sídliště. Nejdříve jsem začínal s jedním spolubratrem a dvěma kluky na civilce. Postupně jsme hledali cesty, jak dále fungovat. Neziskový sektor byl ještě v plenkách. A po 15 letech jsme již měli dvě střediska – v Proseticích a Trnovanech, zařazené v síti škol a zaregistrované 3 sociální služby. Hodně jsme také museli nastudovat témata interkulturality, sociální práce a práce v místní komunitě. S několika neziskovými organizacemi jsme spoluvytvářeli komunitní prostředí ve městě. V roce 2013 jsem středisko předal své zástupkyni a odešel jsem do Ostravy, kde jsem byl 6 let. Mezitím jsem se po dvou letech dostal na stáž na Slovensko do Řeckokatolického

pastoračního centra pro Romy v Čičave u Vranova nad Topľou. To byl pro mě úžasný zážitek, že jsem mohl žít s Romy, a lidmi, kteří s nimi pracovali. Tam jsem si nově uvědomil, že evangelium může zásadně změnit životy lidí. Po roce jsem se vrátil do Ostravy. Ale mé srdce mě táhlo zpět do severních Čech a podařilo se, že jsem se v září 2019 vrátil zpět na sever Čech. Otec biskup mě jmenoval kaplanem pro pastorační Romů. A k tomu jsem dostal na starost tuto farnost.

2) Co znamená být výpomocný duchovní?

Když je člověk řeholník, tak patří do některé z řeholních komunit. Když je podřízen biskupovi, tak patří do diecéze a má nějaké pracovní zařazení. Většina diecézních kněží má svou farnost, v které jsou ustanoveni. Tady v severních Čechách mají obvykle na starost několik farností, které spravují, tak k tomu mají někoho na pomoc. Výpomocný duchovní nemá na starost farnost se vším všudy, např. nemusí se podepisovat pod faktury za opravu střech apod.

V mém případě mám 2 oblasti působení. 15 letech svého působení v Teplicích a 6 letech v Ostravě a jsem zapojen do práce mezi Romy. Myslím, že jsem pronikl do této problematiky. Zkušenosti ze Slovenska ukazují, že dobrá duchovní a osobnostní péče o tuto specifickou skupinu lidí přináší ovoce pro život celé společnosti. Práce s Romy mi dělá radost, dává mi smysl. Proto jsem do této diecéze zařazen jako kaplan pro pastorační Romů. Kromě toho se starám o vše, co souvisí s duchovní problematikou a lidmi ve farnosti. O budovy a materiální správu se stará někdo jiný, i když se této problematice nelze zcela vyhnout.

3) Křesťané po celé zemi jsou smířeni s tím, že letošní svátky si připomenou zcela jinak než kdykoliv v minulosti. Vzhledem ke koronavirové epidemii nikdo, až na výjimky, neprotestuje proti tomu, že kostely zůstanou pro bohoslužby uzavřeny a žádná duchovní setkání se neuskuteční. Jak probíhaly Velikonoce 2020 v Lovosicích, byl nějaký on-line přenos? Mohl byste to prosím přiblížit trochu našim čtenářům?

Celé mé působení jak v Teplicích, tak v Ostravě bylo ve farnostech jen okrajové. Měl jsem na starost středisko mládeže, kam chodily děti, které věděly velmi málo o Pánu Bohu. A my jsme snažili přiblížit jim nějakým způsobem tyto hodnoty tak, aby to pro ně bylo srozumitelné a přijatelné, aby jim to dávalo smysl v životě, aby to pro ně nebyla procházka muzeem či lapidáriem, kde je již vše zkamenělé.

V tomto duchu jsem se snažil prožít i letošní Velikonoce a prezentovat je lidem, s kterými jsem se individuálně setkával, ať skrze náš zpravodaj farnosti, který každý týden vytváříme, jím zprostředkovávat hodnoty evangelia nezávisle na tom,

zda se někdo cítí patřit do nějakého křesťanského společenství, zda vůbec jsou křesťané, zda chodí do kostela... Myslím, že na letošních Velikonocích je pozitivní to, že jsou úplně jinak. Jsou úplně jinak, než za těch 20 let první republiky, za 40 let totality, za 30 let od revoluce... Ať už pro lidi, kteří žijí s Kristem, či pro ty, kteří se vezou na vlně tradice, že se něco dělá, protože je to zvykem a protože nám nikdo neřekl nic lepšího. Tito všichni měli příležitost zamyslet se nad tím, kdo byl Kristus, když žil na zemi, kdo je Kristus, co děláme, čemu věříme, co naše jednání znamená pro nás či pro ostatní.

Tomáš Halík k tomu měl úvahu: „Křesťanů je málo, ubývá jich. A to, že teď máme prázdné kostely, je jen upozorněním na to, že by se to za několik desetiletí mohlo stát definitivním. Pokud nepřehodnotíme to úžasné bohatství, které máme. Což znamená, že Ježíš Kristus za nás sice trpěl a zemřel, ale především vstal z mrtvých a tím porazil tisícileté panování zla. A my tím máme příležitost žít ve svobodě, jak to říká Neal Lozano ve své knize: „K tomu, abychom mohli žít ve svobodě, potřebujeme tu vnitřní touhu v ní žít.“ Co to znamená svoboda, v tomto pojetí je velmi široký pojem na rozsah tohoto článku. Může to být pro někoho i výzva si o tom přijít popovídat, co to vlastně je ta svoboda, která nás osvobozuje od konvencí, od různých klišé, ať už křesťanských či nekřesťanských.

4) Jaké jste měl pocity, kdy jste přišel do Lovosic?

Jaké jsem měl pocity? Prostě jsem přišel sem do Lovosic. První věcí bylo nějak ustavit mé fungování zde, což se podařilo ke všestranné spokojenosti. Byl jsem překvapený, že do kostela na pravidelné mše sice nechodí moc lidí (při regulárním sčítání v říjnu 65 lidí na nedělní mši svaté), ale při významných událostech, např. na sv. Václava byl kostel plný. A farnost, lidé, kteří chodí do kostela pravidelně, jsou přátelští a vstřícní a je vidět, že jim záleží na tom, aby jejich kostel byl hezký a aby vše dobře fungovalo. Takže mám samé pozitivní pocity. Jedna taková věc, nad kterou bychom se měli zamyslet, je, co je to farnost a kdo do ní patří. Farář byl po celá staletí osobností, která propojovala místní komunitu. Říkalo se farnost a myslelo se tím lidmi, kteří v tom městě nebo vesnici žijí, kteří se setkávají a starají se o to, aby jejich město fungovalo a aby se v něm dobře žilo. Dnes máme společnost poněkud přeskupenou, do kostela chodí málo lidí a ne všichni lidé mají povědomí, jaký má kostel ve městě význam a také kdo by se měl o něj starat a proč.

Evropská kultura je postavena na milosrdenství, na vzájemné pomoci, která souvisí s křesťanstvím, s křesťany – s lidmi, kteří tyto kostely postavili. Když jsem řídil středisko, tak jsem spolupracoval s lidmi z neziskových organizací, a začalo se